

Põhikohtuasja pooled

Hageja: EVN Bulgaria Toplofikatsia EAD

Kostja: Nikolina Stefanova Dimitrova

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/32/EÜ⁽¹⁾, mis käsitleb energia lõpptarbimise tõhusust ja energiateenuseid ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/76/EMÜ, artikli 13 [lõige] 2 võtab kaugkütteettevõtjatele võimaluse nõuda tarbitud soojusenergia eest, mida mitmeks korteriomandiks jagatud hoones annab kaugküttevõrku kuuluv tarbijapaigaldis, tasu proportsionaalselt korteriomandite projektijärgse köetava kubatuuriga, võtmata seejuures arvesse konkreetsele korterile tegelikult tarnitud soojusenergia kogust?
2. Kas direktiivi 2011/83/EL⁽²⁾ artikliga 27 on kooskõlas liikmesriigi õigusnorm, mis kohustab tarbijaid, kellele kuuluvad korterid hoonetes, mille suhtes on kohaldatavad korteriühistuid reguleerivad eeskirjad, maksma tasu kasutamata soojusenergia eest, mida hoones andis kaugküttevõrku kuuluv tarbijapaigaldis, kui korteriomanikud on soojusenergia kasutamise lõpetanud, kuna nad on eemaldanud oma korteritest küttekehad või on kaugkütteettevõtja töötajad võtnud nende soovil küttekehalt tehnilise võimaluse anda välja soojust?
3. Kas selline liikmesriigi õigusnorm tekitab ebaausa kaubandustava Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ⁽³⁾, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004, tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiiv 2006/32/EÜ, mis käsitleb energia lõpptarbimise tõhusust ja energiateenuseid ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/76/EMÜ (EMPs kohaldatav tekst) (ELT 2006, L 114, lk 64).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (EMPs kohaldatav tekst) (ELT 2011, L 304, lk 64).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (EMPs kohaldatav tekst) (ELT 2005, L 149, lk 22).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sofiyski rayonen sad (Bulgaaria) 27. detsembril 2017 – Toplofikatsia Sofia EAD versus Mitko Simeonov Dimitrov

(Kohtuasi C-725/17)

(2018/C 094/14)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sofiyski rayonen sad

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Toplofikatsia Sofia EAD

Kostja: Mitko Simeonov Dimitrov

Eelotsuse küsimused

1. Direktiivi⁽¹⁾ kohaldamisalast jäävad välja lepingute sõlmimist reguleeriva tavapärase lepinguõiguse normid, kuid kas kohaldamisalast on välja jäetud ka õigusnormid, mis reguleerivad kõnealust seadusega ette nähtud äärmiselt ebaharilikku konstruktsiooni lepinguliste suhete tekkimiseks?

2. Kui direktiiv ei välista sellisel juhul eraldi regulatsiooni: kas tegemist on lepinguga direktiivi artikli 5 tähenduses või millegi muuga? Kui tegemist on lepinguga või kui tegemist ei ole lepinguga: kas direktiiv on käesoleval juhul kohaldatav?
3. Kas faktiliste lepingute see liik on direktiiviga hõlmatud olenemata sellest, millal on need lepingud tekkinud, või on direktiiv kohaldatav üksnes hiljaaegu ostetud korteritele või – veelgi kitsamalt – üksnes uusehitistes asuvatele korteritele (seega tarbijapaigaldistele, mille suhtes taotletakse kaugküttevõrguga liitumist)?
4. Kui direktiiv on kohaldatav: kas liikmesriigi õigusnormid on vastuolus direktiivi artikli 5 lõike 1 punktiga f koosmõjus lõikega 2, mis näevad ette õiguse või põhimõttelise võimaluse õigussuhte ülesütlemiseks?
5. Kui on nõutav lepingu sõlmimine: kas selleks on ette nähtud kindel vorm ja millise sisuga peab olema tarbijale (käesoleval juhul korteriomaniikule ja mitte korteriomaniike ühisusele) esitada tulev teave? Kas õigeaegselt esitatud ja kättesaadavaks tehtud teabe puudumine avaldab õigussuhte tekkimisele mõju?
6. Kas sellise õigussuhte pooleks saamine nõuab tarbija sõnaselget taotlust, seega vormiliselt väljendatud tahet?
7. Juhul kui on – vormiliselt või mitte – sõlmitud leping, siis kas hoone ühiskasutuses olevate osade (eelkõige trepikoda) kütmine on lepingu eseme osa ja kas tarbija on tellinud teenuse selles osas, kui selleks ei ole tema ega isegi korteriomaniike ühisus esitanud sõnaselget taotlust (näiteks kui küttekehad on eemaldatud, millest tuleb enamikul juhtudel lähtuda – ekspertid ei maini nimelt küttekehade olemasolu hoone ühiskasutuses olevates osades)?
8. Kas omaniku staatust tarbijana, kes on esitanud taotluse hoone ühiskasutuses olevate osade kütmiseks, mõjutab (või muudab) see, et tema omandis oleva korteri varustamine soojusenergiaga on lõpetatud?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (EMPs kohaldatav tekst) (ELT 2011, L 304, lk 64).

Oleksandr Viktorovych Klymenko 5. jaanuaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 8. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-245/15: Klymenko versus nõukogu

(Kohtuasi C-11/18 P)

(2018/C 094/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Oleksandr Viktorovych Klymenko (esindaja: advokaat M. Phelippeau)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Nõukogu

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul tühistada Üldkohtu (kuues koda) 8. novembri 2017. aasta otsuse kohtuasjas T-245/15.

Apellant palub Euroopa Kohtul rahuldada nõuded, mille ta esitas Üldkohtu menetluses, nimelt:

— tühistada nõukogu 5. märtsi 2015. aasta otsus (ÜVJP) 2015/364 (¹) ja nõukogu 5. märtsi 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/357 (²);

— tühistada nõukogu 4. märtsi 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/318 (³) ja nõukogu 4. märtsi 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/311 (⁴);